

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Vastustaja: Adolfo Juan Martínez Sanchís

Eelotsuse küsimused

1. Kas juhul, kui põllumajandusettevõtja on sordi istikud ostnud puukoolist (kolmanda isiku asutus) ja need istutanud enne seda, kui selle sordi kaitse jõustus, on selleks, et selle põllumajandusettevõtja hilisemale tegevusele, mis seisneb puudelt hiljem saakide koristamises, kehtiks määruse (EÜ) nr 2100/94⁽¹⁾ artikli 13 lõikes 2 sätestatud *ius prohibendi*, vaja, et oleksid täidetud selle artikli lõikes 3 ette nähtud nõuded, kuna tegemist on koristatud materjaliga? Või kas tuleb asuda seisukohale, et see saagi koristamine kujutab endast sordi tootmist või paljundamist, mille tulemusel saadakse „koristatud materjal“ ja mille keelamiseks sordi omaniku poolt ei ole nõutav, et lõikes 3 sätestatud nõuded oleksid täidetud?
2. Kas määruse (EÜ) nr 2100/94 artikli 13 lõikega 3 on kooskõlas tõlgendus, mille kohaselt astmeline kaitstesüsteem puudutab igasugust lõikes 2 osutatud tegevust seoses „koristatud materjaliga“, ka saagi koristamist ennast, või ainult selle koristatud materjali tootmisest hilisemat tegevust, nagu võiks olla selle materjali valduses hoidmine ja turustamine?
3. Kas määruse (EÜ) nr 2100/94 artikli 13 lõikes 3 ette nähtud kaitse astmeliselt „koristatud materjalile“ laiendamise süsteemi kohaselt on selleks, et esimene nõue oleks täidetud, vaja, et istikud on ostetud pärast seda, kui omanik on saanud ühenduse sordikaitse, või [lk 10] oleks piisav, kui tal oli sel ajal olemas ajutine kaitse, kuna need osteti taotluse avaldamise ja sordikaitse jõustumise vahelisel ajal?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. juuli 1994. aasta määrus (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta (EÜT 1994, L 227, lk 1; ELT eriväljaanne 03/16, lk 390).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Hispaania) 7. märtsil 2018 – Almudena Baldonado Martín versus Ayuntamiento de Madrid

(Kohtuasi C-177/18)

(2018/C 211/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Almudena Baldonado Martín

Vastustaja: Ayuntamiento de Madrid

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamkokkuleppe klauslit 4 on õige tõlgendada nii, et niisugune nagu kirjeldatud olukord, kus ajutine teenistuja teeb sama tööd nagu ametnik (kellel ei ole õigust hüvitisele, sest olukorda, kus tekiks hüvitise küsimus, tema suhtes kohaldatava õigusliku regulatsiooni kohaselt ei esine), ei ole käsitatav selles klauslis kirjeldatud olukorrana?

2. Kas direktiivi 1999/70/EÜ⁽¹⁾ eesmärkide saavutamiseks on sellele direktiivile lisatud raamkokkuleppega kooskõlas, arvestades, et õigus võrdsele kohtlemisele ja diskrimineerimiskeeld on ELi üldpõhimõtted, mis on konkreetselt sätestatud direktiivis, ELi põhiõiguste harta artiklites 20 ja 21 ning inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklis 23, ja neid loetakse sotsiaalseteks põhiõigusteks ELTL artiklite 151 ja 153 [tähtsuses], tõlgendada seda nii, et ajutisele teenistujale võib anda õiguse hüvitisele võrdluse alusel ajutise töötajaga, sest tema (teenistuja või töötaja) staatus sõltub ainult avaliku sektori tööandjast, või Euroopa esmase õiguse vahetu vertikaalse kohaldamise teel?
3. Kas arvestades seda, et olenevalt olukorrast võib esineda ajutiste töölepingute sõlmimise kuritarvitamine alaliste vajaduste katmiseks, ilma et selleks oleks objektiivset alust ning kiireloomulist ja tungivat vajadust, mis seda õigustaks, kusjuures Hispaania siseriiklikus õiguses puuduvad tõhusad sanktsioonid või piirangud, on direktiivi 1999/70/EÜ eesmärkidega kooskõlas määrata juhul, kui tööandja ei kinnita töötajat alaliseks töötajaks, kuritarvituse ärahoidmise ja liidu õiguse rikkumise tagajärje kõrvaldamise meetmena hüvitist, mis on võrdväärne õigusvastase vallandamise hüvitisega ja mida loetakse sobivaks, proportsionaalseks, tõhusaks ja hoiatavaks karistuseks?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 9. märtsil 2018 – José Cánovas Pardo S.L. versus Club de Variedades Vegetales Protegidas

(Kohtuasi C-186/18)

(2018/C 211/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: José Cánovas Pardo S.L.

Vastustaja: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 2100/94⁽¹⁾ artikliga 96 on vastuolus selle artikli niisugune tõlgendus, mille kohaselt on pärast sordi ühenduse kaitse alla võtmist juhul, kui on möödunud kolmeaastane tähtaeg alates sellest, kui omanik on saanud teada õigusrikkumise toimingust ja õigusrikkuja isikust, määruse artiklites 94 ja 95 osutatud nõuded aegunud, kuigi õigusrikkumise toimingud on kuni nõude esitamise hetkeni edasi kestnud?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, tuleb asuda seisukohale, et vastavalt määruse (EÜ) nr 2100/94 artiklile 96 on aegumine kohaldatav ainult nende konkreetsete õigusrikkumise toimingute suhtes, mis on toime pandud väljaspool kolmeaastast tähtaega, aga mitte toimingute suhtes, mis on toime pandud viimase kolme aasta jooksul?